

SECRETARIAT DE LES INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE CATALUNYA

Número 20 - segona època - Maig 1999

PAPIERS

del secretariat

L'Assemblea, fites i objectius

**Un treball compartit
vers una utopia comuna.**

Els qui han viscut intensament el procés d'Assemblea han quedat una mica esgotats. El procés ha demanat reflexionar, discutir i debatre, a bastament, el

que i el *com* del que fem, del que hem fet i del que volem fer. S'ha fet una feina de somni, envejable per a molts col·lectius. (Quants estaments socials, polítics i/o organitzatius del nostre país voldrien que es fes tanta feina i tan ben feta amb certesa i credibilitat i amb la professionalitat que es mereix!)

L'Assemblea ha fet repensar, somiar, remodelar i replantejar tot el que, ben segur, ja sabem. Però, dir-nos-ho, explicar-ho i/o argumentar-ho deu ser i és un esforç que tot col·lectiu, en un moment o altre, ha de poder fer, o més ben dit, està obligat a fer tot i que no pas tots (els col·lectius) són capaços de fer.

Adornar-nos, col·lectivament, que volem i que compartim una utopia i que, encara que lluny, ens fa engrescar i no ens deixa aturar, deu ser bo perquè ens empeny a seguir treballant objectius i propostes com a nous reptes i deu ser bo, també, perquè genera que els equips surtin de vicis i de rutines per trobar-se compartint idees, il·lusions i, també -per què no dir-ho?- fracassos.

Descobrir la vigència que té lluitar per uns ideals perquè creiem, encara, en la transformació d'aquesta nostra realitat és fer, ja,

una realitat més justa i més solidària i més tolerant i més activa i més participativa...

La llista de les coses que, en tot aquest procés, s'han mobilitzat -i es mobilitzen encara- no s'acabaria mai. Allò de la implicació deu tenir un raonament en l'inconscient col·lectiu.

Descobrir-nos capaços de revisar i de proposar un fer diferent que ens farà un fer millor és una clara mostra que som un col·lectiu viu i actiu, amb una clara voluntat de cercar la gran desitjada qualitat en l'ensenyament fent un ensenyament de qualitat que passa per la innovació i la creativitat, la imaginació i l'enginy, els recursos i els esforços, l'avaluació i la revisió i que mostra, ja, una proposta educativa que és nostra, viva i activa, renovada i arrelada i amb futur.

parlem de:

- 2 Entrevista.**
Andreu Trilla
- 3 Fem una tasca amb sentit.**
Ramon Francolí
- 4 Mou-te per Àfrica.**
Equip de Primària de l'Escola Pia de Mataró
- 5 El procés d'Assemblea no ha acabat.**
P. Vilaseca - O. Blancher
N. Trullà - E. Coll
- 8 Missatge del Capítol**

Any d'Assemblea i de Capítol Provincial

Parlem amb Andreu Trilla.

Andreu Trilla, escolapi, va néixer a Balaguer i és mestre. Comença a exercir a Tàrrrega i, més tard, fa de professor al Seminari de Navarra. Està setze anys al barri de Can Serra (L'Hospitalet). En el Capítol de l'Escola Pia de Catalunya, celebrat aquest any, ha estat reelegit provincial, càrrec que ocupa des de fa vuit anys.

Què és un Capítol Provincial?

El Capítol és una assemblea de la totalitat de l'Escola Pia de Catalunya, de la qual, pel seu volum i organització, tot el que fa referència a les nostres escoles (el Secretariat) i al seu Equip de Gestió es tracta a part, però és ben present en el mateix Capítol.

Quines persones van al Capítol?

Hi ha uns membres que van al Capítol per propi dret. Són els que tenen càrrecs de responsabilitat dins la Província: l'equip de govern, l'equip de la cúria provincial, el Viceprovincial de les Califòrnies i del Senegal i els caps o responsables de les comunitats de Catalunya. Això ha fet, en aquest Capítol, un total de 27 persones. Hi ha també un nombre igual de membres elegits per votació directa per tots els escolapis de la Província, més 2 de cada Viceprovíncia. En total, doncs, 54 persones.

Quina és la feina del Provincial?

Podria respondre recurrent al que diu la nostra normativa; però prefereixo contestar, més senzillament, que la feina principal és fer costat a les persones i institucions que formen l'Escola Pia. És clar que una bona part d'aquesta feina no es podria dur a terme personalment, excepte en el cas de comptar amb un *superman*; cosa que vol dir que el Provincial delega moltes funcions i, per sort, pot confiar en moltes persones. Això és molt clar, per exemple, en el cas del Secretariat. El Provincial és el darrer responsable de les escoles. Surtosament, l'organització del Secretariat el

descarrega no d'aquesta darrera responsabilitat, però sí de moltes altres coses.

Relació entre Capítol i Assemblea, Provincial i Secretari General.

Entre Capítol i Assemblea, entre Provincial i Secretari General, entre Escola Pia i Escoles hi ha un paral·lelisme ben estret. Som un cos orgànic. Una cosa és tot el cos, una altra cadascun dels òrgans, i una altra cadascun dels membres. El Capítol i el Provincial se situen en el nivell de la *globalitat*. Per això els interessens sobretot, pel que fa a les escoles, aquells aspectes que fan referència a la *titularitat*: l'ideari, les grans decisions polítiques, les opcions de fons. Pel que fa a les polítiques més concretes i, encara més, al funcionament normal, és el terreny propi del Secretariat, amb el Secretari General al capdavant. Jo diria que, més que temes d'organigrama (que hi ha de ser), les relacions han de ser de profunda sintonia. Per sort, ha estat i és ben així en aquest temps que m'ha tocat fer de Provincial.

El Capítol ha tractat algun tema d'interès per a les escoles?

El Capítol va escoltar l'exposició del Secretari General, en va treballar alguns aspectes en comissions, va aprovar dues propostes concretes a suggerir al Secretari General, va donar el vist-i-plau i suport a les línies polítiques decidides en la darrera Assemblea, va mostrar el seu desig que l'*aire* pastoral es continués enfortint, va aprovar la proposta de modificació d'alguns punts de l'Estatut del Secretariat i, finalment, va adreçar un missatge a tots els membres de l'Assemblea i, extensivament, a totes les persones de les nostres escoles.

Podem estar satisfets! Fem una tasca amb sentit

Tenim ganes de perdre el temps amb els infants.

Hem analitzat i reflexionat, amb seriositat, energia, força i esperança, la pròpia realitat per encarar el futur i fer propostes de millora.

L'Assemblea, en si mateixa, no era el punt d'arribada, sinó un punt d'inflexió dins de tot un procés. És ara, quan hem de garantir els retorns de tota la feina, de les reflexions, del treball en els equips, el moment de poder traduir aquest projecte de futur en una realitat útil i pràctica. Passar del terreny dels discursos, dels propòsits al de les realitzacions.

Un aterratge que, davant el tipus de societat en què l'escola és present –i quan dic escola entenc els alumnes, pares i mestres– demana que hi estiguem immersos. Davant aquesta societat, aquestes múltiples societats que ens toca de viure, l'escola pot adoptar diferents “postures”. No entenc, millor dit, no crec que postures acomodaticies, o de “passotisme” o de repetició d'esquemes s'adiguin amb allò que els escolapis entenem què vol dir el fet d'educar. Si entenem que educar vol dir quelcom més que instruir, més que reproduir missatges, si entenem, creiem i fem de l'educació una eina de possible transformació, la nostra tasca pren sentit.

Un sentit, el d'educar, en el que hem de saber dur a la pràctica allò que és l'eix vertebrador de tota la nostra acció: l'actitud pastoral. Una actitud que ens ha d'ajudar a entendre millor l'educació i que dóna sentit a la feina que realitzem. Una actitud que demana un cert compromís de totes les persones que treballen i fan escola, amb una implicació de tots els docents i des de totes les àrees, potenciant la formació d'actituds i valors personals.

Una actitud que no sols passa pel llenguatge dels conceptes sinó pel de les actituds: el compartir, la valoració dels èxits, l'acceptació de la diferència, el reconeixement dels errors.

I un ambient de treball on el compromís, les respostes i els signes hi siguin presents.

Un estil que afavoreixi l'educació social com element que meni a viure i a conviure en unes realitats cada cop més diverses i més plurals, en un intercanvi constant. Treballar per reconèixer l'altre ajuda a construir el meu propi coneixement. Treballar pel dret a la diferència ens ajuda en la tolerància i en l'acceptació.

Una manera de fer on els docents hem de saber trobar el nostre paper. Si encara pensem que som l'eix central del procés d'aprenentatge crec, modestament, que ens equivoquem. El mestre, el docent ha deixat de ser el protagonista. El veritable protagonista és l'alumne i nosaltres, els docents, hem d'esdevenir uns acompanyants, uns mediadors i uns orientadors que disposem i que posem al seu abast els elements d'ensenyament-aprenentatge ajustats a les seves necessitats.

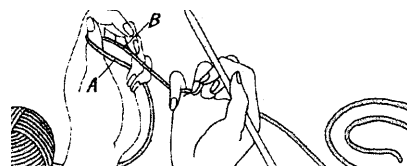
Un ritme de treball que m'agrada definir com la *pedagogia de la lentitud*. Lentitud que entenc com la calma i la tranquil·litat necessàries per mesurar i processar el que anem fent i que en cap cas vol dir deixadesa i parsimònia. Una lentitud que ens permet de conèixer i de reconèixer, d'aturar-nos i de repensar, de contemplar i d'escoltar. Un treball potser més lent, que demana perdre temps, però que, ben segur, serà guanyar-lo.

Perquè crec que nosaltres *encara tenim ganes de perdre el temps amb els infants*.

Ramon Francolí - Secretari General

Utopia, a l'escola

Canviem en les coses petites.

Si una escola no fos només una institució,
sinó també un lloc d'acolliment...
Si un alumne no fos només un alumne,
sinó algú que s'educa...
Si els mestres fóssim conscients que edu-
quem
no només amb el que diem,
Si una classe no s'ordenés com un classi-
ficador,
sinó que fos un lloc per viure...
Si saber no fos poder,
sinó voler compartir...
Si l'autoritat fos per revoltar-se i esperon-
ar el diàleg
tant o més que fer-lo callar...
Si la lliçó no fos quelcom que hom recita
sinó la comunicació d'una experiència
i d'un aprenentatge...
Si un examen esdevingués una mirada
d'esperança vers demà,
enlloc de ser un judici sobre el passat...

Si l'ordre no fos quelcom establert,
sinó un escalf humà...
Si escoltar fos comú als professors, pro-
fessores, nois i noies...
Si l'acció tutorial fos un espai d'intercanvi,
on la paraula fos més donada que no
presa...
Si ens reuníssim amb les finestres obertes
i no les portes tancades...
Si Jescucrist no fos quelcom a aprendre,
sinó el qui ens ajuda a fer l'impos-
sible... el qui satisfà l'afany de tots els
qui vivim, dia a dia, a l'escola, de voler
fer-la un lloc i un espai on doni goig de
viure, on nois i grans fan una comuni-
tat...
Si...
Si...
I si algun d'aquest *si*,
fos ja una realitat?

Pregària de l'Assemblea - Caldes, març '99

Mou-te per Àfrica

Coneguem la diversitat.

Durant la setmana del 22 al 25 de març, amb els nois i noies de primària, hem celebrat durant una setmana «*Conèixer millor Àfrica*». S'han realitzat un conjunt d'activitats molt diverses. De fet aquesta campanya, ja es va iniciar amb anterioritat, amb el treball realitzat des de tutoria a partir de la maleta d'Intermón. Aquesta setmana, però ha servit de cloenda.

Una de les activitats importats han estat els tallers. Tallers de cançons, ritmes, màscares, contes, trenes, menjar, jocs, llengües, comerç just, instruments: tots relacionats amb Àfrica, comptant amb la col·laboració de persones nadiues de Gàmbia i del Senegal.

També hem realitzat una exposició, amb roba, artesanía, instruments musicals, es-

cultures, fotografies... cedits pels alumnes de l'escola.

Tampoc hi ha faltat la festa final amb música i ritmes africans, amb l'acompanyament d'en Lluís Pinyot i una xocolatada amb xocolata africana del Comerç Just.

Han estat unes jornades interessants per conèixer millor un continent que ens sembla molt llunyà, però que, en realitat, és molt més proper i ric del que ens pensem. Els nens i nenes ben segur que ara veuen Àfrica amb uns altres ulls.

Us animem, a totes les escoles, a celebrar jornades com aquesta. Si necessiteu alguna cosa, no dubteu a demanar-nos informació.

Equip de Mestres de Primària - E.P. Mataró

EL procés d'Assemblea no ha acabat

assemblea

Ara és l'hora d'esmolar les eines.

L'ASSEMBLEA ASSENYALA UN RUMB I UNA DIRECCIÓ

Pere Vilaseca - *Equip de Gestió*

«L'important a la vida no és saber on ens trobem sinó en quina direcció ens movem». (Goethe) De les moltes i diferents propostes per a treballar al llarg d'aquests quatre anys, l'Assemblea ha decidit enfocar, d'una manera més intensa, el treball en tres grans línies d'acció, comunes a totes les escoles. Tres línies d'actuació concretades amb uns objectius generals. L'Assemblea, en definitiva, ens assenyala un rumb, una direcció, per aquests propers anys.

Els OBJECTIUS GENERALS, però, cal concretar-los, fer-los operatius en cada una de les escoles, en cada una de les etapes, en definitiva en el grup classe.

A l'escola, prou bé que ho sabem tots, el més normal i habitual és estar ocupat, enfeinat, però aquest *activisme, necessari, pot esdevenir poc eficaç si no centrem els esforços per arribar a una mateixa fita*, a un mateix punt d'arribada, compartit i conegut per tots els qui hi treballem.

Aquest punt d'arribada ha de ser molt concret, ha de definir i determinar un resultat rellevant que volem assolir en un temps determinat: un objectiu operatiu.

Un OBJECTIU OPERATIU:

- ha de representar un repte assolible i significatiu.

Assolible, concret i clar. Que a tots ens digui el mateix i que, a més, ens marqui un repte concret.

Significatiu, en el sentit que suposa un avanç, una millora, palpable. Que estigui en el punt d'equilibri entre el que voldríem i el que ens és possible.

- ha d'indicar *el resultat que volem assolir* en forma quantitativa.

Aquí s'hi val el que deia Bernat Metge: «Jo crec el que veig, de les altres coses jo no me'n faig càrrec».

- s'ha de poder acomplir o realitzar a *curt termini*, màxim un curs escolar.
- s'ha d'*avaluar* en el termini que ens proposem inicialment, saber què és el que

hem fet, com i amb quin èxit. Coneixedors que no sempre ho farem tot bé a la primera. «Cada fracàs ens ensenya quelcom que necessitem aprendre» (Dickens).

- ha de servir per *motivar* les persones i els equips, ja que dóna sentit al treball diari, el treu de la rutina, per englobar-lo en un propòsit compartit i en un camí de futur. «Per a qui no té un objectiu, res és rellevant» (Confuci).

Els procés de l'Assemblea no ha acabat, resta potser la part més important: concretar el mandat de l'Assemblea (polítiques i objectius) en accions a curt termini, concrets i avaluables, en cada una de les escoles i fer-ho de manera que impliqui tot el conjunt de persones que treballen a l'escola.

En definitiva, l'Assemblea, ens ha d'ajudar a avançar, i això només serà possible si el que ens "mana" arriba a l'aula, als alumnes, ja que són els únics que donen sentit i justifiquen la nostra feina.

CORDIALITAT I TRANSPARÈNCIA, RIGOR I ESPERIT CRÍTIC

Oriol Blancher - *Escola Pia Balmes*

Probablement un dels propòsits de l'Assemblea és fer de la participació l'eina més sòlida per tal d'aconseguir uns objectius comuns, un criteri compartit per totes les nostres escoles, quelcom que garanteixi, d'alguna manera, allò que anomenem Ca-

assemblea

ràcter Propi de l'Escola Pia. Des d'aquest punt de vista, l'Assemblea, tal i com ha estat plantejada, assoleix amb escreix l'objectiu de fer copartípeps tots els estaments que configuren la nostra comunitat educativa.

Val la pena de recordar que el treball que es dugué a terme durant les dues jornades va ser fruit de totes les propostes que es feren des de cada escola i que, per tant, ja representaven el treball consensuat de tots els nostres centres.

A partir d'aquestes propostes ens reunírem per grups (que eren prou nombrosos per ser representatius i alhora operatius -unes 15 o 16 persones per grup-) i treballàrem les propostes per tal de fer-ne una presentació al plenari de l'Assemblea i per votar, posteriorment, les polítiques que semblaven més interessants per a tot el col·lectiu, en el benentès que no es descartaven les altres, perquè era possible que moltes escoles les assumissin com a pròpies dins dels objectius de cada centre.

La valoració dels resultats ens permet de veure el grau de coincidència de tots els qui assistírem a l'Assemblea i per tant el grau de fiabilitat que la tria ha tingut així com el propi procés.

Si bé és cert que qualsevol metodologia que parteixi de la necessitat de consens és per si mateixa lenta, no per això deixa de ser enriquidora. Els grups de treball/discussió estaven formats per membres del professorat, per directius, per personal d'administració i serveis, per pares i per alumnes i per això s'hi podia trobar punts de vista diferents de tots els estaments de la nostra institució.

El nivell de participació i d'implicació en tots aquests casos fou molt elevat. Voldria destacar, però, la bona voluntat que en aquest sentit mostraren aquells col·lectius

que sovint ens trobem menys a les reunions de les escoles -pares i alumnes- que s'hi integraren perfectament.

Hi hagueren, com és de suposar, moments de dificultat d'entesa, que resultaren ser molt positius. Es respirava un clima de cordialitat i de transparència a l'hora que un cert rigor i esperit crític per tal d'arribar a les conclusions que es creien necessàries. Una de les dificultats que calgué de vèncer va ser la voluntat de veure els objectius des d'un punt de vista més ampli, intentant de no caure en el parany de pensar només en les realitats que cada u de nosaltres coneixia més bé. El propi grup, però, ja s'encarregà de fer de catalitzador del procés, de procurar de cercar les polítiques de progrés en el conjunt de les nostres escoles, com a realitats generals i no pròpies de cada escola.

Cal destacar també que quan, producte de la voluntat d'arribar a conclusions i la necessitat de debatre alguns temes que encara no havien quedat prou clars, hi hagué la possibilitat de modificar el propi horari de l'Assemblea per tal d'assegurar el nivell de participació i representació que tots volíem, així es féu, amb les conseqüències en el treball posterior que d'això se'n derivessin.

En definitiva, des de la posició de qui li va tocar la tasca de moderar un grup de treball, valoraria molt positivament el que ha estat l'Assemblea per a tots els qui hi assistírem amb la voluntat comuna de fer créixer entre tots un projecte de futur.

L'ASSEMBLEA DES D'UN ANGLE PRIVILEGIAT

Núria Trullà – Escola Pia Moià

En aquesta III Assemblea de les Institucions Escolars vaig tenir el privilegi de fer-hi la funció de moderadora. Tenia davant meu l'oportunitat de participar-hi des d'un angle diferent, no només per la meua posició a la sala sinó també per la implicació personal.

Què en vaig treure? Doncs, senzillament, reafirmar el que ja em pensava. Darrere els treballs de l'Assemblea, més enllà dels objectius i de les propostes hi ha un treball seriós i de qualitat. Un equip que coneix el

terreny que trepitja, una organització eficaç. Veia com, a cent per hora, es prenién decisions, s'espavilaven per a fer arribar el material a la resta de l'Assemblea, passaven a les fases següents un cop fetes les votacions.

Pel que fa als participants hi vaig constatar un alt grau d'implicació. Les diferents accions eren seguides activament. El clima de sintonia amb la dinàmica de l'Assemblea era total. Valoro també positivament el nexa que s'establia entre els petits grups i el gran grup: l'un ajudava a activar l'altre. A més, qui va voler dir-hi la seva ho va poder fer. Tot plegat constituí un bon exemple de participació en una tasca que a tots ens il·lusiona.

N'he quedat amb un regust altament positiu. Hi ha hagut seriositat, bon humor, esperança, ganes de lluita. Això és bo. S'ha treballat bé a les escoles; s'ha coordinat bé des de l'Equip de Gestió. El marc de Caldes ens oferí cordialitat, acollida, unes instal·lacions ben adequades.

Queda ara un camí de quatre anys. Sabrem respondre al seu repte? M'atreveixo a dir un sí ben ferm i clar. Si els inicis són els que han de ser, el que segueix serà de qualitat. De tots en depèn. Som-hi!

Mentre enfilàvem cap a casa, vaig comentar amb les companyes:

— He trobat que m'ha passat molt ràpid. M'ha agradat el procés seguit i el que s'ha decidit. Potser la visió privilegiada que tenia de l'Assemblea em fa sentir així.

Em contestaren:

— A nosaltres també ens ho ha semblat. En el viatge de pujada, els pins blancs del Vallès es canviaren pels pins roigs de la Fàbrega, i l'alzinar verd fosc esdevingué la roureda de tímida fulla torrada. Havíem arribat a Moià.

Dilluns, de nou, l'escola.

Una visió —una missió— privilegiada de la societat.

ELS CONVIDATS TAMBÉ OPINEN

E. Coll i J. Pigem - Auditors

Com a auditors, recentment havíem dedicat moltes hores de feina a la Institució, la qual cosa suposava conèixer-la per raons professionals però, aquesta vegada ho anà-

vem a veure tot des d'una perspectiva ben diferent.

Participaríem, ni que fos com a observadors, en un dels actes més importants i, per què no dir-ho, de més significació simbòlica i política de la vida institucional de l'Escola Pia. Era l'ocasió de poder viure de prop el moment en què es prenién les grans decisions rectores.

Vam palpar la vitalitat i la implicació dels professionals de la Institució en el procés congressual, per definir els objectius, polítiques i estratègies per als propers quatre anys.

Aquest llenguatge, per a nosaltres, ja ens és més proper, i ens sorprèn gratament perquè demostra que les coses es volen fer ben fetes, d'acord amb paràmetres d'organització empresarial, que són vàlids per a qualsevol tipus d'institució que necessita planificar el seu futur.

Els processos congressuals acostumen a ser en general un bon termòmetre del grau de vitalitat, maduresa i de cohesió interna d'una organització. És el moment en què es demostra el millor de l'equip humà i de la capacitat organitzativa. Les iniciatives, les idees i el debat brollen i es manifesten, però també l'ordre, el respecte, l'interès comú i l'acord han de prevaler.

La societat de fi de segle, amb constant i ràpida evolució demanda que els canvis i adaptacions a les noves realitats sigui més ràpida, i flexible.

Un projecte educatiu amb la participació d'agents tan dispars és molt més complex i necessita, doncs, que periòdicament i de forma democràtica es faci la seva redefinició a partir de l'autocrítica. Amb l'Assemblea la Institució es dota d'un instrument ideal per fer front a aquest repte. Vam poder palpar que ja no fa por parlar amb termes empresarials com màrqueting de serveis, qualitat, mesura d'acompliment dels objectius, polítiques i estratègies... que no són més que instruments per a dirigir organitzacions complexes com és la vostra Institució, immersa en un mercat competitiu com és el de l'ensenyament.

Finalment, ens va sorprendre molt gratament l'actualitat de les cites de Sant Josep de Calassanç impreses en diferents documents que se'ns va lliurar durant l'Assemblea, el que indica ja una preocupació des dels orígens del que ha d'ésser el projecte educatiu.

A totes les persones de les nostres escoles

El millor fruit d'una collita n'és la llavor.

Benvolguts i benvolgudes,
Cada quatre anys, els religiosos escolapis de Catalunya celebrem l'anomenat Capítol Provincial, l'Assemblea representativa de la nostra Província. És una experiència de fraternitat i, per tant, de goig, que ens permet valorar el període acabat i preveure, amb l'ajuda de Déu, el que ens demanen l'ara i el demà.

Entre els materials que tots els capitulars hem rebut, hi hem trobat el resultat de la darrera Assemblea de les Institucions Escolars, celebrada fa ben pocs dies a Caldes de Montbui. També, les dades més significatives de les escoles i de la feina que s'hi fa. I, encara més, el Secretari General, Ramon Francolí, ens en va fer una presentació ben cordial.

Us volem felicitar, tant per l'anàlisi i avaluació fetes com per l'interès que s'hi traspuja per la feina educativa escolàpia en les nostres escoles, per la mirada oberta a les noves necessitats socials i a augmentar la qualitat del nostre projecte educatiu. Com aquells deixebles d'Emaús que van trobar Jesús en el camí, també nosaltres hem sentit el nostre cor ardent i entusiasmat per la feina ben feta, per la preocupació centrada en els infants i joves, pel bon ambient entre els companys, per l'organització que permet un millor fruit.

L'Assemblea ens demanava que donéssim els vist-i-plau a les polítiques, i que aprovéssim també uns petits retocs en el text de l'Estatut. Ho hem fet de bon cor, conscients que la vostra reflexió és també la nostra: volem augmentar cada dia la coresponsabilitat entre tots; volem afavorir les metodologies més útils i pràctiques, com ens ensenyà Calassanç; volem mantenir-nos en una dinàmica constant de millorar la qualitat del nostre servei.

Ens ha alegrat molt que l'Assemblea s'hagi preocupat perquè en les escoles es noti cada dia més l'afany per trobar les maneres més adients de presentar als infants les riqueses de l'evangeli, especialment Jesús. Som prou conscients de les dificultats que aquesta proposta presenta avui. Allò que mai no

ha estat fàcil, avui ens ho sembla encara menys, per causa de la complexitat de la nostra societat i també pel desconcert de les persones. Per això voldríem encoratjar-vos especialment en aquest punt. Vosaltres podeu fer avui aquesta proposta. Que no us inquieti l'aparent migradesa dels resultats. Ho sabem des de sempre: un és el qui sembra i un altre el qui recull. Però solament es podrà recollir si algú ha sembrat abans. La paciència que ens demanava el Secretari General a tots nosaltres, també cal que la tingueu vosaltres per a la vostra tasca, com sempre ens va dir Calassanç.

***NO TINGUEU POR. ABANS QUE
VOSALTRES, I DURANT MÉS DE
TRES-CENTS ANYS, ALTRES HAN
SEMBRAT EN LA NOSTRA TERRA.
NO US SEMBLA JA UNA BONA
COLLITA EL FET QUE PUGUEU, ARA,
CONTINUAR SEMBRANT?***

També ens demanava, el Secretari General, que tinguéssim molta confiança. La tenim tota. Si no fos així, tan sols expressariem les nostres pors. Precisament perquè confiem del tot en vosaltres, no us hem pas de deixar de banda, ni hem d'oblidar un deure que ens és molt plaent: romandre al vostre costat, donar-vos tot el suport que puguem, fer la feina que puguem fer. Per això, no dubtem que, tant aquest missatge com dos suggeriments que el nostre Capítol adreça al Secretari General, els prendreu com una ajuda fraternal, lluny de tota intenció d'ingerència indeguda o de poder ocult.

Quina sort tan gran, de ser tantes persones implicades en la feina més noble i excel·lent, la d'educar! Ho sabeu prou: hi ha moltes institucions que miren amb interès el funcionament de les nostres escoles i del Secretariat, la qualitat de la nostra presència educativa a Catalunya. Sabeu també el temps que s'hi ha hagut d'esmerçar, la confiança dipositada, els engatjaments que això ha exigut. No és pas motiu per enorgullir-nos-en, sinó més aviat per

estar agraïts a totes les persones que ho han fet possible i, encara més, a Déu, que suscità a través de Josep Calassanç un projecte tan entranyable. I, ahora, és motiu de sentir-nos responsables envers nosaltres mateixos i envers els qui ens seguiran per tal

que, a la nostra terra, l'esperit de pietat, acompanyant les lletres, no cessi de fer créixer infants i joves fins a la seva plenitud.

Us saludem molt cordialment, tot desitjant-vos una bona Pasqua.

Barcelona, 31 de març de 1999.

Breu crònica de l'Assemblea

Una ullada a tot el conjunt.

assemblea

L'Assemblea comença a 2/4 de 10 del matí del 12 de març de 1999 amb la salutació del President, el P. Andreu Trilla, la pregària inicial i la intervenció del P. Provincial. Després hi ha la intervenció del Secretari General, Sr. Ramon Francoí, i un treball en grups per a formular-li preguntes o demanar-li aclariments.

Hi ha un descans de mitja hora i la sessió es reprèn amb les preguntes al Secretari General i les respostes o aclariments d'aquest. Hi ha un torn obert de paraules.

Després s'adreça a l'Assemblea el Sr. Josep Alemany, per donar lectura a l'informe del Consell de les Institucions cessant, que exposa les tasques realitzades i les temàtiques estudiades. També intervé el Sr. David Ferrer, alumne de Caldes de Montbui, per donar lectura d'un comunicat elaborat pels delegats dels alumnes. La darrera comunicació correspon al Sr. Joan Comellas, president de la Federació d'AMPA de l'Escola Pia. Els tres textos són lliurats posteriorment als membres de l'Assemblea. Acabada aquesta primera part de reflexions generals, es realitza una votació valorativa del nivell d'acompliment dels objectius aprovats en l'anterior Assemblea, que resulten aprovats per àmplia majoria. Els resultats detallats es lliuren posteriorment als assembleistes.

A continuació, el Sr. Miquel García, membre del Consell cessant, defensa les esmenes que es proposen als Reglaments. Es realitza la corresponent votació i s'aproven els nous reglaments; el del Consell passa a aplicar-se ja per la votació dels membres del proper Consell.

En els moments oportuns, es donen les indicacions adients per al bon funcionament dels treballs de l'Assemblea, així com els aclariments tècnics o formals escaients.

La sessió del matí es clou a les dues del migdia. A la tarda, es reprèn a 3/4 de 4, amb un treball de grups per determinar elements i compromisos de les polítiques. Després, en plenari, hi ha les exposicions dels grups, els aclariments oportuns i una votació d'opció sobre les polítiques a emprendre. Hi ha un descans de mitja hora i un nou treball en grups per a formular objectius de les polítiques adoptades. La sessió de la tarda es clou amb una pregària.

El dissabte 13 de març s'obre la sessió amb una pregària i s'entra a la presentació, estudi i discussió de la reformulació dels enunciats treballats el dia anterior. El debat és llarg i enriquidor i acaba amb una votació d'opció sobre els objectius de cada política. També hi ha la votació dels membres electes del Consell de les Institucions, un descans i un darrer treball en grups per a elaborar indicadors d'avaluació dels objectius escollits.

La darrera sessió plenària s'inicia amb la proclamació dels resultats de la votació al Consell, amb la votació definitiva de les polítiques i objectius i amb una intervenció del Secretari General. Després se celebra una Eucaristia, en el decurs de la qual s'anuncia l'aprovació per àmplia majoria de les polítiques i objectius adoptats. Clou l'Assemblea el P. Provincial i tots els participants reben un obsequi, record típic de Caldes de Montbui.

Jordi Cadevall - Equip de Gestió

ELECCIONS AL CONSELL DE LES INSTITUCIONS ESCOLARS

Una de les finalitats de l'Assemblea és la votació dels membres electes del Consell de les Institucions per al següent quadrienni. Després de les candidatures presentades per les escoles, de les proposades pel Secretari General i de les presentades, en forma i moment adients, durant l'Assemblea, d'acord amb el Reglament vigent, resultaren elegides pel 4t Consell de les Institucions Escolars les següents persones:

♦ *En representació de les persones que exerceixen la direcció gerencial o de centre de les escoles:*

- Sr. Carles Cereceda (Mataró)
- Sr. Esteve Federico (Calella)
- Sr. Jaume Font (Granollers)
- Sr. Miquel Garcia (Sarrià – Calassanç)
- Sr. Lluís Matabosch (Olot)
- P. Josep Morros (Balaguer)
- Sra. Rosa Mª Sánchez (Igualada)

♦ *En representació de les persones que exerceixen altres càrrecs directius a les escoles:*

- Sra. Alba Balcells (Balmes)
- Sr. Pere Vilaseca (Mataró)

♦ *En representació dels docents de les escoles:*

- Sr. Josep Basart (Mataró)
- Sra. Pilar Boada (Balmes)
- Sr. Lluís Jornet (Calella)
- Sra. Rosa Mª Pinet (Caldes de Montbui)
- Sra. Gemma Safont (Sabadell)
- Sra. Neus Torné (Terrassa)
- Sra. Núria Trullà (Moià)
- Sra. Agnès Vall (Igualada)

♦ *En representació de les persones d'administració i serveis de les escoles:*

- Sr. Pere Clos (Calella)
- Sr. Marià Pérez (Mataró)
- Sra. Brigitte Robiras (Olot)

El Consell, de vint-i-cinc membres, és presidit pel Secretari General i es completa amb el President i el Secretari de la Federació d'AMPA de l'Escola Pia i amb dos altres membres que designa el P. Provincial.

PROJECTE FILOSOFIA 6/18

El passat dia 23 de març, en el marc de les sessions *Presentació de Recursos de Suport a les Àrees* que durant el curs s'han anat succeint, la Sra. Irene de Puig, directora de l'IREF (Institut de Recerca per a l'Ensenyament de la Filosofia) va fer una brillant presentació del Pro-

jecte Filosofia 6/18. La sessió va ser experimental i pràctica en la qual tots els participants van tenir l'oportunitat de veure'n la dinàmica de l'aplicació, que desvetllava una manera d'aprendre a pensar conjuntament alumnes i professors. L'IREF fa cursos de formació i de seguiment a través dels centres de recursos.

FORMACIÓ

Els dies 27, 28 i 29 d'abril, han tingut lloc a l'IES San Isidro de Madrid *les Jornadas de Intercambio de Experiencias en Educación Especial, Integración e Interculturalidad. La dimensión social de la diversidad*. El conjunt de ponències que han estat orientades a reflexionar sobre un tema de molta preocupació a les escoles s'encetà amb la de *Educación desde, en y para la diversidad* que va fer en Juan José Albericio, director de l'Escola Pia Ntra. Sra.

IGUALADA**UNA APORTACIÓ GEOLÒGICA**

Josep Romero, professor de l'Escola Pia d'Igualada, ha presentat un treball a *la Revista Española de Paleontología*. A partir del redescobriment i la localització exacta d'una espècie de mol·luscs fossilitzats, que ha fet en els vessants de Puig Aguilera, en la conca d'Igualada, obre de nou la discussió sobre la datació de la primera aparició de molts altres gèneres.

EXPOSICIÓ A LA VITRINA

Fins el 15 de maig, a la Vitrina de l'Equip de Gestió, hi haurà exposats els llibres que han fet els nostres docents. El nostre col·lectiu és important en nombre i també en qualitat. És interessant que puguem donar-nos a conèixer el que, individualment, donem a conèixer a la societat.

SENSIBILITAT I POLÍTICA**NIKE I ADIDAS****AMB DEFECTE DE FABRICACIÓ**

Campanya Roba Neta és una nova iniciativa, impulsada a Espanya per SETEM i cinquanta ONG més, que pretén denunciar les condicions inhumanes en què es veuen obligats a treballar molts dels assalariats d'empreses del Sud subcontractades per aquestes dues multinacionals. Aquesta iniciativa ha introduït temes de debat a les grans empreses sobre les pautes de comportament i que algunes, entre les quals hi ha la mateixa Nike i Adidas, ja comencen a acceptar. Els mitjans de comunicació se n'han fet ressò i moltes empreses han començat a reaccionar. Amb la col·laboració de tothom, segur que la campanya aconseguirà els nobles objectius que es planteja.

PREMIS SANT JOSEP DE CALASSANÇ

Per vuitè any consecutiu, es van lliurar els premis Sant Josep de Calassanç en el context de la Jornada Pedagògica. Els premis consistien en un diploma acreditatiu i una quantitat en metàl·lic.

- *Premi per als docents d'educació infantil i primària*, a la Sra. **Dolors Romeu i Petitbó**, de Moià, com a reconeixement a la seva dedicació exemplar als infants més petits de l'escola, i pel seu bon to i bon fer en totes les circumstàncies i situacions.
- *Premi per als docents d'educació secundària obligatòria i postobligatòria*, al Sr. **Enric Sàrries i Ribalta**, de Nostra Senyora, com a reconeixement a la seva trajectòria i a la preocupació permanent per l'acció tutorial, per l'atenció personal a noies i nois i per l'orientació personal, vocacional i professional.
- *Premi per al personal d'administració i serveis*, al Sr. **Enrique Garcia Bañuelos**, del Calassanç, com a reconeixement a un estimable afany de col·laboració i disponibilitat, tant al Calassanç com a l'Escola Pia en general.
- *Premi per als animadors en els àmbits pastorals i tutorials*, a la Sra. **Dolors Redondo i Encinas**, de Granollers, per la seva total disponibilitat en col·laborar en actes d'animació religiosa i en les campanyes de l'escola, amb una senzillesa i discreció que esdevenen ben educatives.

REUNIÓ DELS RESPONSABLES D'ORIENTACIÓ PROFESSIONAL

Se celebrà el 25 de març, amb poca assistència. Es féu una valoració del treball de les escoles en aquest camp i també un nou intent de sistematització de l'acció en les diferents àrees. S'analitzà la participació de l'Escola Pia en el Saló de l'Ensenyament. Es proposaren noves fites a emprendre i es presentà un recull dels materials usats per les escoles.

RESPONSABLES DE PGS

En la reunió de Responsables de PGS es va fer una valoració dels diferents aspectes: estructura del curs, distribució de continguts, organit-

Tots els qui formem l'Escola Pia de Catalunya volem fer arribar el nostre més sentit condol a la família Triadó i Gil, per la recent pèrdua del seu fill Aniol –mort en accident el dia 12 d'abril–, alumne de l'Escola Pia de Mataró. La seva mare, Dolors Gil, és mestra d'aquesta escola.

zació de recursos i aprofitament del curs per part dels alumnes. Tots els assistents van valorar positivament la fórmula definitiva per a estructurar el curs. Aquest primer any de PGS a les nostres escoles s'ha valorat com una experiència rica i diferent, deixant constància que s'han produït diverses insercions i de l'interès que ha propiciat en una quarantena d'alumnes, els quals han sol·licitat presentar-se a la prova d'accés per a Cicles Formatius de grau mig. Cal mantenir els esforços perquè els PGS es consolidin com un curs que participa plenament en la dinàmica escolar de cada centre.

JORNADA PEDAGÒGICA

El 17 d'abril es va celebrar la Jornada Pedagògica, on es treballà el tema «Una cultura del comportament cívic». El claustre de l'Escola Pia d'Igualada, fou el marc arquitectònic que acollí la reflexió pedagògica feta per tots els docents que hi van participar.

El proper número anirà dedicat a
«INTEL·LIGÈNCIA EMOCIONAL».

Una Jornada amb fred

I la calidesa del civisme.

Dos records predominants de la darrera Jornada Pedagògica: el fred i l'allau d'idees de la conferenciant.

No hi ha dret: jo ja m'havia vestit de primavera—qui no ho aprofita, a mitjans d'abril—i arribem a Igualada i plou. I un ventet que es feia notar. Però som valents i animosos i anem omplint el pavelló a poc a poc (algú ja va dir que anem de pavelló en pavelló: on ens duran l'any que ve? I després d'onze anys, encara queden escoles que ens puguin acollir, tants i com som?). Però al cap d'una estona ja teníem fred als peus. I després a tot el cos. Ja està bé això d'aprofitar els recursos propis disponibles però, no eren calefaccionats els poliesportius? En fi, alguns constipats el dilluns...

I després, la conferenciant—per cert, una dona; ja era hora!— que va començar amb un ímpetu tal que, en el seu afany globalitzador, en pocs minuts ja havia tocat tots els temes. Bé, tots no, però quasi. Del Capítol dels escolapis va parlar-ne el P. Provincial (per cert, que no se sorprengui de les coincidències entre la Sra. Vintro i Cicero: la primera és catedràtica, sembla que en recuperació, de clàssiques).

La Sra. Buxó ens va deixar molt preocupats: la democràcia depèn de si travessem el carrer pels passos de vianants amb el semàfor verd? I per què no de com conduïm? I els polítics, on eren aquest any? No hi havia cap conseller que s'avingués a visitar-nos? El pobre regidor que havia de donar-nos el bon dia es va posar malalt (ja

sabia el fred que faria?). Però també va anar bé poder acabar una mica més d'hora. Ah, i perquè no oblidar les coses serioses, la xerrada ens va fer reflexionar força i es va fer un bon treball en els grups.

(*Sospir...*) Qui tingués un claustre tan bonic com el d'Igualada!

Zum-zum

agenda

MAIG

- 3 • CEP-2, de 4 a 6 de la tarda.
- 4 • Reunió coordinadors batxillerat, formació professional i formació ocupacional, de 4 a 2/4 de 7.
- 6 • Reunió coordinadors primària, de 2/4 de 4 a 6.
- 7 • XI Jornada Esport i Convivència, per a alumnes de 6è de primària, a Vilanova i la Geltrú.
- 8 • Aplec Pasqual de l'Escola Pia de Mataró.
- 10 • Reunió coordinadors infantil, de 2/4 de 4 a 6.
- 11 • Reunió responsables PAI, de 10 a 1 del matí..
- 13 • CEP-1, de 4 a 6.
• Reunió coordinadors ESO, de les 4 a 2/4 de 7.
- 17 • Reunió responsables informàtica, de 2/4 de 4 a 2/4 de 7 de la tarda.
• CEP-2, de les 4 a les 6 de la tarda.
- 18 • Presentació de recursos de suport a les àrees, de les 4 a 2/4 de 7 de la tarda.
- 20 • Trobada docents 3r any, de les 10 del matí a les 6 de la tarda.
- 21 • Trobada docents 3r any, de les 10 del matí a les 6 de la tarda.
- 26 • Reunió responsables activitats extraescolars, de les 5 a les 7 de la tarda.
- 27 • Reunió responsables biblioteques, de les 4 a 2/4 de 7 de la tarda.
• CEP-1, de les 4 a les 6 de la tarda.
- 31 • Reunió coordinadors pastoral, de 2/4 de 4 a 2/4 de 7 de la tarda.

JUNY

- 2 • Lliurament premis a la Creativitat de la Fundació Joan Profitós, a l'Escola Pia Ntra. Sra., a 2/4 de 7 de la tarda.
- 7 • CEP-2, de 4 a 6 de la tarda.
- 10 • Formació administradors, de 10 a 2/4 de 2.
• CEP-1, de 4 a 6 de la tarda.
- 14-18 • Estades Pedagògiques de la Fundació.

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

La revista Papers és una publicació del

SECRETARIAT DE LES INSTITUCIONS ESCOLARS DE L'ESCOLA PIA DE CATALUNYA

Ronda de Sant Pau, 80 2n - 08001 BARCELONA
Tel.: 93 441 00 04 - Fax: 93 441 02 87
e-mail: escolapia@epcat.net - http://www.epcat.net

Consell de redacció:

Jordi Cadevall, Xavier Gilabert,
Carme Guàrdia, Miquel Mateo i Eulàlia Paris.

Maquetació:

Carme Roig.

Coordinació:

Eulàlia Paris

e-mail **PAPERS**: eparis@epcat.net

